

Vršovice 20.11.2011

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, milé děti, milí přátelé, vítám vás všechny na společných bohoslužbách ujištěním, že Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v Jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši.

Amen.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Hospodine, budeš-li mít na zřeteli nepravosti, kdo obstojí? Ale u Tebe je odpuštění; tak vzbuzuješ bázeň. Ž 130,3n

Píseň: 604

Modlitba: Pane Bože, přicházíme do tohoto shromáždění v důvěře, že platí Tvé zaslíbení, že budeš uprostřed nás. Máme radost, že se společně smíme těšit z Tvé přítomnosti. Máme radost, že se v tomto dni smíme zastavit, ztišit se a připomínat si Tvé činy. Kolikrát jsme už slyšeli o tom, jak vysvobozuješ člověka. Kolikrát jsme naslouchali příběhům Tvého lidu, do kterých jsi vstupoval. Kolikrát jsme naslouchali svědectvím o Tvém Synu, Ježíši Kristu, který přicházel za člověkem a v Tvé moci vyváděl ze tmy na světlo.

A přece znovu upadáme do pochybností o Tvé moci v našich životech. To Ti dnes chceme v pokoře vyznat právě ve dnech, kdy si připomínáme vysvobození nejen v našem národě. Kdy si připomínáme otevření možnosti žít v plné odpovědnosti. Pane, děkujeme Ti a prosíme Tě pro Ježíše Krista, Tvého Syna a našeho Spasitele, uč nás žít život, který by Tě oslavoval a byl tak pomocí lidem okolo nás. Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze Svítá: S125

Čtení: 2S 11,1-17

Píseň: 438

Text: Mt 25,31-46

Haleluja. Hospodin uzdravuje ty, kdo jsou zkrušeni v srdci, jejich rány obvazuje. Haleluja. Ž 147,3

Novozákonní příběh, který jsme slyšeli, který připadl na dnešní neděli, vypráví o setkání s Bohem. Ano, je to podobenství o posledním soudu, o tom, co má smysl v lidském životě. Ale - to, co tento smysl určuje, je setkání s Hospodinem. Jako by nás evangelista výběrem pořadí Ježíšových podobenství vedl, jako bychom pokročili o další krok od podobenství o 10 družičkách. Tam šlo o to, aby družičky pochopily, že to nejsou ony, kdo určují čas v jejich životech, aby zůstaly otevřeny svrchovanému právu ženicha určovat čas. Zároveň jsme si v tomto podobenství mohli uvědomit, že možnost vstoupit na svatbu, do Božího prostoru, je naprosto spojena právě s postavou ženicha. S postavou Ježíše z Nazareta, kterého poslal Bůh jako zachránce lidských životů, jako Mesiáše, Krista.

A do toho zaznívá neustále se opakující otázka z Ježíšova závěrečného podobenství, které jsme dnes slyšeli: „Pane, kdy jsme tě viděli...?“ Jsme tedy o krok dál a podobenství o posledním soudu nám ukazuje, že ona otevřenost Boží svrchovanosti také znamená rozpoznat Boží přítomnost ve svých životech. A že toto rozpoznání je zcela zásadní. Kdybychom se znovu vrátili do podobenství o 10 družičkách, tak je jasné, že ony reagovaly na skutečnost, že přichází ženich. Kdyby ho nepoznaly, tak znovu v klidu usnuly.

Jak tedy rozpoznat Boží čin, Boží jednání? Je Božím činem všechno, co se kolem nás děje? Je to jakási mocnost jako příroda a my se nemusíme vlastně o rozpoznání Božího jednání starat? Nebo je to moc, která stvořila tento svět a stabilizuje jeho fungování? Povolává vládce, bez jeho svolení se neděje vůbec nic? To je představa Jobových přátel. To je představa těch, kteří jsou nahoře, kteří mají klid a čas věnovat se teologickým systémům. To je představa církve, která chce mít svůj klid a všechno pěkně v pořádku ve svých škatulkách. Představa mocných a zajištěných ať už hmotně nebo duchovně, kteří radí bezmocným a slabým, že se musí uskromnit, že je jejich chyba, že se neumí dostatečně prosadit. Je to představa krále Davida, který je přece Božím králem, který je přece součástí Božího systému, Božích činů, který přece bojuje s Božími nepřáteli - a proto je přece jeho jednání imunní vůči bez - božnosti. On nemusí zkoumat, co je a co není Boží čin. A jako takový tedy může v klidu hýbat lidskými životy - protože on prostě je součástí Božího systému. On ví, kdo jsou Boží nepřátelé, co se smí a co se nesmí. Zdá se, že přece není možné, že si David nevšiml, jak ďábelský děj tu spustil ve chvíli, kdy uviděl koupající se Betšebu. A přece si toho nevšiml. A přece si toho

i dnes nevšímají věřící lidé, kteří jsou přesvědčeni, že jsou pevnou součástí Božího systému, Božího jednání.

A do toho přichází prorok Nátan, který nedělá nic jiného, než to, že vypráví lidský příběh. Že vytahuje krále Davida z jeho role, kterou se obrnil, a vtahuje ho do zcela obyčejné role - role člověka. A najednou v této nové roli člověk David zcela zřetelně uviděl, co vlastně udělal. Najednou jasně uviděl, že to, co udělal, nemůže být součástí Božích činů. Ano - je naprosto stěžejní, abychom rozpoznali Boží jednání ve svých životech i v celých dějinách. Protože když na to rezignujeme nebo když zůstaneme na mocenských pozicích, které zaštiťují nám vyhovující status quo, nemůžeme se divit, že lidé vidí náboženství - nebo přesněji církve - jako něco negativního.

A tak se v poslední neděli církevního roku, týden před Adventem, pokoušíme s pomocí našich dnešních biblických textů připomenout si, že Pán Bůh jedná, že má smysl doptávat se, jak jedná. Že má smysl otázka „Pane, jak Tě můžeme vidět?“. Že má smysl očekávat Jeho příchod. To má být naše svědectví lidem kolem nás - Pán Bůh nám skutečně ukazuje, jaký život má budoucnost v Jeho očích, On nás skutečně provází po své cestě.

A právě o tom je dnešní novozákonní text. Vždy mi přišel trochu tvrdý, ale čím dál tím víc si myslím, že je o naději. Vždyť z celého Ježíšova podobenství přímo křičí, že Pán Bůh nemlčí. Že je možné se s ním setkat. A že toto setkání není určené pouze pro nějakou skupinu vyvolených. Pro ty, kteří mají dostatečně nastudovány teologické finesy. I pro dnešního člověka, pro kterého znamená vstup do sboru, do církve, setkání s jiným jazykem, je toto podobenství srozumitelné. Je srozumitelné, že Pán Bůh vstupuje do lidských životů, do lidských dějin a je možné se s ním setkat. Ale je také možné se s ním minout.

V období před adventem vyznáváme, že my - právě jako věřící lidé - nemáme patent na rozum. Že - stejně jako král David - nejsme nad ostatními lidmi jako součást jakéhosi Božího systému. Ale s vděčností přijímáme Boží nabídku v Ježíši z Nazareta. Ujistění, že Pán Bůh přichází za těmi, kdo jsou bezmocní, kdo se cítí být pouhými kolečky v soukolí, kdo jsou pokořováni ve svém lidství. Že se staví proti systémům a ideologiím na stranu člověka, který volá o pomoc.

Vyznáváme, že takto Pán Bůh promluvil a promlouvá v Ježíši z Nazareta. Vyznáváme, že spolu se všemi lidmi stojíme před Boží výzvou nejen uznat, že ta strhující postava Ježíše z Nazareta skutečně existovala, že

zvěstovala Boží království jako otevřený Boží prostor pro všechny lidi nebo že nějakým mystickým způsobem jako Vzkříšený dosud existuje. Vyznáváme, že stojíme před výzvou věřit – to znamená skutečně přistoupit činem svého života na Boží čin v Ježíši Kristu a otevírat své životy Boží přítomnosti. Před výzvou žít své životy v setkání s druhými lidmi, v pomoci, pokoře a odpuštění. Pán Bůh nám v tom pomáhej.

Amen.

Píseň: 166

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Proto i my, ode dne, kdy jsme to uslyšeli, nepřestáváme za vás v modlitbách prosit, abyste plně, se vši moudrostí a duchovním pochopením poznali jeho vůli. Tak budete svým životem dělat Pánu čest a stále se mu líbit, ve všem poneseťe ovoce dobrých skutků, budete růst v poznání Boha, a z moci jeho božské slávy nabudete síly k trpělivosti a radostné vytrvalosti; a budete děkovat Otci, který vás připravil k účasti na dědictví svatých ve světle. On nás vysvobodil z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů.

Ko 1,9-14

Požehnání: Požehnání buď s tebou, požehnání zářícího světla, světlo kolem tebe i uvnitř tvého srdce.

Ať ti září svit slunce a zahřívá tvé srdce,
až začne hořet jako velký oheň z rašeliny
a cizinec přistoupí k tobě, aby se od něj ohřál.

Ať z tvých očí září požehnané světlo
jako dvě svíce v oknech tvého domu,
které zvou poutníka, aby uvnitř hledal ochranu
před bouřlivou nocí.

Kohokoli potkáš, až půjdeš cestou,
ať ho zasáhne tvůj laskavý pohled.

Píseň: 171